



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.10.2000
KOM(2000) 634 endelig

2000/0251 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF for så vidt angår
krav til solvensmargenen for skadesforsikringselskaber**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Det grundlæggende formål med dette direktiv er at øge beskyttelsen af forsikringstagere ved at forbedre reglerne om forsikringsselskabers solvensmargen.

Der er også udarbejdet et beslægtet forslag om ændring af solvensmargenen for livsforsikringsselskaber. De to forslag indeholder mange fælles bestemmelser og bør læses sammen, så sammenhængen forstås bedre.

1. DEL A – FORORD

1.1. Indledning

Den handlingsplan for finansielle serviceydelser, som fik opbakning fra stats- og regeringscheferne på Det Europæiske Råds møde i Köln og Lissabon, betonedes¹ den finansielle sektors betydning som en kilde til vækst og arbejdspladser. Brugere og udbydere af finansielle tjenesteydelser bør frit kunne benytte de kommercielle muligheder, som et indre finansmarked giver, samtidig med at der sikres en høj grad af forbrugerbeskyttelse.

En af de vigtigste tilsynsmekanismer til at beskytte forbrugerne er kravet om, at forsikringsvirksomheder skal have en tilstrækkelig solvensmargen. Denne fungerer som advarselsmekanisme og sikrer yderligere stødpudekapital ud over den, som udelukkende kræves til at opfylde forpligtelser over for forsikringstagerne. I perioder med dårlige betingelser for garantistillelse og investering har selskaberne yderligere kapital til at beskytte forsikringstagernes interesser, og denne kapital giver virksomhedsledere og tilsynsmyndigheder råderum til at løse eventuelle problemer.

Ændringen af solvensmargenen indgik i handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser med en målsætning om vedtagelse af direktivforslaget i midten af 2000.

1.2. Baggrund

De eksisterende solvenskrav blev fastlagt for over 20 år siden: i 1973 i det første skadesforsikringsdirektiv² og i 1979 i det første livsforsikringsdirektiv³. Siden da er de stort set ikke blevet ændret. Det skal især bemærkes, at minimumsgarantifondene, der svarer til et forsikringsselskabs lovpligtige mindstekapital, ikke er blevet forhøjet, selv om der i mellemtiden har været betydelige stigninger i skader og omkostninger.

Behovet for at ændre kravene til solvensmargen var allerede erkendt, da tredje livsforsikringsdirektiv og skadesforsikringsdirektiv blev vedtaget. For at undgå forsinkelser, blev der dog vedtaget en bestemmelse⁴ i hvert direktiv om, at Kommissionen skulle fremlægge en rapport til Forsikringskomitéen om behovet for en yderligere harmonisering af solvensmargenen.

¹ KOM(1999) 232 endelig af 11.5.1999.

² Direktiv 73/239/EØF.

³ Direktiv 79/267/EØF.

⁴ Artikel 26 i tredje livsforsikringsdirektiv; artikel 25 i tredje skadesforsikringsdirektiv.

De væsentligste konklusioner i Kommissionens rapport⁵ var, at:

- det nuværende enkle og solide system havde vist sig at fungere tilfredsstillende
- det var ikke bevist, at mere sofistikerede systemer var⁶ bedre
- der var mulighed for forbedringer
- erhvervslivet burde ikke pålægges yderligere, unødvendige omkostninger.

Kommissionens rapport var i høj grad baseret på rapporten om forsikringsselskabers solvens, den såkaldte "Müller-rapport", som blev udarbejdet af Konferencen af Forsikringstilsynsmyndigheder i Den Europæiske Unions medlemsstater under ledelse af dr. Müller, den nuværende formand for Bundesaufsichtsamt für das Versicherungswesen (Forbundsrepublikken Tysklands tilsynsorgan med forsikringsbranchen).

På grundlag af disse to rapporter har Kommissionen i de sidste tre år udarbejdet en dybtgående analyse i samarbejde med nationale eksperter fra Forsikringskomitéens arbejdsgruppe om solvensmargener. Der har også været tæt samarbejde med og høring af erhvervslivet. Der har været indgående analyser og debatter, og arbejdet er mundet ud i denne forslagspakke.

Det foreliggende direktivforslag gør de nuværende regler betydelig klarere, enklere, bedre og mere tidssvarende. Som helhed udgør forslaget en klar styrkelse og forbedring af det nuværende system.

1.3. Nøglebegreber

For at kunne forstå dette direktiv ordentligt skal visse nøglebegreber gøres helt klare:

Obligatorisk solvensmargen (OSM): størrelsen af lovpligtig kapital, som et forsikringsselskab skal have for at kunne drive den forsikringsvirksomhed, som det har tilladelse til.

Den faktiske solvensmargen (FSM): de kapitalposter, der kan bruges til at opfylde den obligatoriske solvensmargen.

Garantifond: svarer til en tredjedel af OSM. Den er underlagt et altafgørende minimum, der kaldes minimumsgarantifonden (MGF). De kapitalposter, der anvendes til at dække kravene til garantifonden, skal være af højere kvalitet.

1.4. Resumé af forslagene

Forslagene dækker over en række sammenhængende initiativer (den såkaldte **Solvens I-** pakke), som tilsammen betyder en kraftig styrkelse af den nuværende beskyttelse af forsikringstagerne. Groft set kan de opdeles som følger:

⁵ KOM(1997) 398 endelig af 24.7.1997.

⁶ F.eks. den amerikansk-inspirerede "risk-based capital approach".

1.4.1. Mindsteharmonisering

Reglerne om den harmoniserede solvensmargen skal ikke opfattes som bindende. Medlemsstaterne er i deres gode ret til at fastsætte strengere regler for de virksomheder, som de udsteder tilladelser til. Tidligere stod det ikke klart, om de gældende regler skulle betragtes som bindende eller som minimumskrav. Denne unøjagtighed bliver nu tydeligt fjernet med betragtning 14. Dette initiativ afspejler forskellen mellem de nuværende systemer og giver de nationale myndigheder mulighed for at styrke OSM yderligere afhængigt af deres markeders karakter.

1.4.2. Indeksregulering af MGF og grænser for præmier/krav

MGF er blevet styrket og reguleret i henhold til pristallet, og det samme gælder grænserne for anvendelse af differentierede procentsatser for præmier og krav. Antallet af MGF er blevet forenklet og reduceret fra 4 til 2. Der foreslås lempelige overgangsperioder (5 plus yderligere 2 år fra ikrafttrædelsesdatoen).

1.4.3. Tilsynsmyndigheder får øget mulighed for tidlig indgriben

Tilsynsmyndighederne bliver styrket ved, at de kompetente myndigheder udtrykkeligt bliver bemyndiget til at gribe aktivt ind, hvis forsikringstagernes interesser kommer i fare. Hvis en virksomheds finansielle grundlag forværres drastisk, kan tilsynsmyndighederne gribe ind, selv om forsikringssselskabet p.t. opfylder kravet til OSM.

1.4.4. Ændring i solvensmargen for genforsikring

Den nuværende for nedskrivning af OSM i forbindelse med genforsikring er blevet marginalt forbedret. Den tager nu udgangspunkt i et gennemsnit på tre år (i stedet for et enkelt år). Det er dog af større betydning, at tilsynsmyndighederne nu er berettiget til at mindske reduktionen i OSM, hvis karakteren eller kvaliteten af den primære forsikringsgivers genforsikringsforanstaltninger er svækket, eller hvis der ikke sker nogen egentlig overførsel af risiko. Det sidstnævnte aspekt tager hensyn til den finansielle genforsikrings stigende betydning på markedet i dag.

1.4.5. Beregning af solvensmargenkravet efter risikokategorien

Der kommer til at gælde en højere OSM inden for skadesforsikringsklasser med særlig ustabil risikoprofil. Der er tale om forsikringsklasse 11, 12 og 13, som svarer til søfart, luftfart og almindelig ansvarsforsikring. Det foreslås at hæve den nuværende OSM med 50%. Formålet med forslaget er at opnå en bedre overensstemmelse mellem den lovpligtige kapital og branchens risikoprofil.

1.4.6. Krav til solvensmargen for selskaber under afvikling

Tidligere gav OSM-beregningen utilfredsstillende resultater for forsikringssselskaber under afvikling. Det bliver der nu rettet op på med krav om forholdsmæssig nedskrivning af OSM.

1.4.7. Diverse forbedringer

De forskellige poster, der kan indgå i beregningen af FSM er blevet gjort tydeligere og opdelt i tre grupper afhængig af deres forholdsmæssige finansielle styrke.

Generelt gælder det, at posterne i den første gruppe kan godkendes uden begrænsninger, posterne i den anden gruppe er underlagt visse begrænsninger, mens posterne i den tredje gruppe kun kan accepteres, hvis den nationale tilsynsmyndighed godkender dette. Muligheden for at anvende visse poster er blevet begrænset yderligere, hvilket øger solvensmargenens finansielle kvalitet. Desuden behandles forskellige regnskabs- og aktuar metoder ((bogført værdi over for markedsværdi, om skadesforsikringsmæssige hensættelser skal diskonteres eller ej) nu mere ensartet og konsekvent.

1.5. Fremtidige foranstaltninger fra Kommissionens side

Det forberedende arbejde til dette direktivudkast har allerede vist, at OSM kun er en af en række parametre, som er afgørende for at vurdere et forsikrings-selskabs generelle finansielle situation. En nøjagtig vurdering skal ikke kun tage udgangspunkt i forsikrings-selskabets solvensmargin, men også til andre finansielle aspekter:

- tilstrækkeligheden af forsikringsmæssige hensættelser
- risici ved aktiver og investeringer
- styring af aktiver og passiver
- genforsikringsaftaler
- regnskabs- og aktuar metoder.

Der er andre kriterier udover de finansielle, som er lige så vigtige, f.eks. anvendelse af de rette kriterier for virksomhedsledelse og muligheden for at foretage inspektioner eller føre tilsyn med forsikrings-selskabernes drift.

Analysen har vist, at den nuværende ordning for solvensmargin har fungeret tilfredsstillende hidtil, men det fremtidige forsikringsmarked vil efter al sandsynlighed blive vanskeligere at operere i af flere grunde, blandt andet:

- prisliberaliseringen som følge af implementeringen af tredje generation af livs- og skadesforsikringsdirektiverne
- indførelsen af euro
- fusions- og opkøbsaktiviteten, der øger presset på mindre selskaber
- pres fra aktionærsiden om at holde et forsikrings-selskabs frie kapital på minimalt niveau
- nye distributionskanaler og -metoder, f.eks. Internet og direkte kundekontakt, som vil reducere distributionsomkostningerne og barriererne for at komme ind på markedet
- lavere investeringsafkast – det forekommer usandsynligt, at de meget lukrative investeringsafkast, som er opnået i de seneste 20 år, kan fortsætte med at ligge på det nuværende niveau.

Alle disse faktorer peger i retning af øget konkurrence og mindre fri kapital (dvs. mindre FSM) for forsikringsselskaber fremover. Derfor er det hensigten, at der skal udarbejdes en grundlæggende redegørelse (**Solvens II**) over forsikringsselskabernes generelle finansielle tilstand, som skal indeholde alle de ovennævnte faktorer som en bestanddel af rapporten om anvendelsen af dette direktivudkast som planlagt i artikel 3, stk. 4.

I overensstemmelse med de politiske prioriteter, som er fastsat i handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, er det imidlertid vigtigt at få gennemført de nævnte forbedringer. Arbejdet med Solvens II vil gøre det muligt at gennemføre langsigtede ændringer på overordnet plan, hvor der tages hensyn til alle aspekter af den finansielle stabilitet.

1.6. Afsluttende bemærkninger

Forsikring er per definition en risikobetonet branche. Selv om man ikke kan udstede absolutte garantier, skal der stræbes efter at opnå det højest mulige sikkerhedsniveau. I denne sammenhæng er en tilstrækkelig og passende solvensmargen et afgørende middel til at beskytte samtlige forsikringstagere. Dette direktiv hjælper med at opnå dette grundlæggende mål.

2. DEL B – DETALJERET GENNEMGANG AF DE ENKELTE ARTIKLER

(Indledende gennemgang: Henvisninger til eksisterende artikler er sat i kursiv).

2.1. Artikel 1, stk. 1 – Mindre, gensidige forsikringsselskaber

Her følger en opstilling over ændringerne i direktiv 79/267/EØF

Stk. 1: De eksisterende direktiver gælder ikke for gensidige forsikringsselskaber, hvis årlige præmieindtægter er mindre end 1.000.000 EUR. I stk. 1 hæves dette beløb til 5 mio. EUR (det samme gælder livsforsikring).

Der er særdeles mange mindre, gensidige forsikringsselskaber, hvis grundlag udelukkende er lokalt eller regionalt, som ikke har noget egentligt behov for at blive dækket af forsikringsdirektiverne. De selskaber, der dækkes af direktiverne, kan drage fordel af det "fælles pas". Det betyder, at de har ret til frit at udbyde deres produkter i hele EU, og at værtslandet skal acceptere det forsigtighedstilsyn, som udføres af myndighederne i hjemstedslandet.

Med denne ret følger imidlertid en forpligtelse, nemlig at selskaber "med pas" er forpligtet til at overholde alle regler i direktiverne, især om OSM. For ikke at udelukke mindre, gensidige forsikringsselskaber, der opfylder kravene til OSM, og som ønsker at blive dækket, er der imidlertid en ny bestemmelse i begge direktiver, der automatisk giver sådanne gensidige forsikringsselskaber ret til at blive dækket, hvis de foretager indberetning til deres kompetente myndigheder, også selv om deres præmieindtægt er under 5 mio. EUR.

Det skal bemærkes, at den foreslåede indeksregulering ikke betyder, at sådanne selskaber fremover bliver ude af stand til at drive forretning, men de er ikke direkte omfattet af direktiverne. Disse forsikringsselskaber vil naturligvis være underlagt de nationale forsigtighedskrav, som den relevante medlemsstat fastsætter. De vil derfor fortsat kunne fungere under direkte tilsyn af deres nationale myndigheder, men de vil

ikke have noget "fælles pas"⁷. Da langt størstedelen af dem udelukkende har lokalt eller regionalt grundlag, er dette i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Som beskrevet i artikel 2 i det foreslåede direktiv foreslås der længere overgangsordninger.

2.2. Artikel 1, stk. 2 – Faktisk solvensmargen

Ændringer i artikel 16 (FSM)

Denne artikel afgrænser, klargør og styrker den nuværende definition af de poster, der kan anvendes til beregning af FSM for livsforsikringselskaber. *Artikel 16, stk. 1*, fjerner også den uregelmæssighed, der fandtes i den sidste definition af anvendelsen af visse poster, og bestemmer utvetydigt, at OSM nu skal opfyldes konstant (og ikke blot på datoen for den seneste balance).

Poster, der kan anvendes til beregningen, er opdelt i tre kategorier: poster i *artikel 16, stk. 2*, er de mest sikre og kan godkendes uden begrænsninger, poster i *stk. 3* er underlagt visse begrænsninger (f.eks. præferenceaktier, indskudskapital), mens poster i *stk. 4* kun kan accepteres, hvis dette godkendes af de kompetente myndigheder.

De væsentligste forbedringer er som følger:

Artikel 16, stk. 2, litra c): Fremførte tab og udbytte fra sidste regnskabsår trækkes nu fra FSM; egne aktier medregnes ikke (i tilfælde af konkurs er disse formentlig værdiløse). Selskaberne mister også fordelene ved at kunne diskontere skadesforsikringsmæssige hensættelser (jvf. nedenstående bemærkninger).

Artikel 16, stk. 3: Ingen væsentlige ændringer.

Artikel 16, stk. 4, litra b): Gensidige forsikringselskabers mulighed for at medregne yderligere indbetalinger fra medlemmer kan fremover kun ske, hvis de kompetente myndigheder godkender det (jvf. nedenstående bemærkninger). Muligheden for at medregne ikke indbetalt aktiekapital eller grundfond begrænses til 50% af det mindste beløb af enten FSM eller OSM, og disse kan kun medregnes, hvis de kompetente myndigheder godkender det.

Strukturen for de poster, der kan indgå i FSM for skadesforsikring, har meget tilfælles med strukturen for livsforsikring. De to lister er identiske, hvis der ses bort fra 5 poster, som er forklaret nedenfor.

De følgende poster tillades kun for livsforsikring af tekniske grunde: bonusreserver (*artikel 18, stk. 2, 4. led, litra d*), fremtidigt overskud (*artikel 18, stk. 4, litra a*) og justering for zillmering (*artikel 18, stk. 4, litra b*). De tillades ikke inden for skadesforsikring og optræder derfor ikke på listen over tilladte poster for skadesforsikring.

⁷ Medmindre de automatisk er omfattet i henhold til de foreslåede ændringer.

De to poster, som kan godkendes for skadesforsikring men ikke for livsforsikring, er:

Artikel 16, stk. 2: Dette punkt omhandler diskontering af forsikringsmæssige hensættelser for skadesforsikring. Dette tillades kun under særlige omstændigheder som beskrevet i direktivet om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber⁸. Selskaber, der diskonterer forsikringsmæssige hensættelser, bliver i øjeblikket behandlet gunstigere med hensyn til solvensmargen end de, som ikke diskonterer. Det foreslåede afsnit fjerner fordelene ved at diskontere og sørger dermed for ligebehandling mellem de selskaber, der diskonterer, og dem, som ikke diskonterer.

Det praktiske resultat af forslaget er, at OSM styrkes for selskaber, der diskonterer forsikringsmæssige hensættelser.

Artikel 16, stk. 4, litra b): Dette punkt omhandler muligheden for medregning af ekstrabidrag for medlemmer af gensidige forsikringsselskaber. Denne post har altid været accepteret til solvensmargenformål. I henhold til forslaget vil ekstrabidrag fortsat kunne tillades, men dette skal nu godkendes af de kompetente myndigheder. Dette vil betyde, at de kompetente myndigheder vil kunne vurdere, om det er sandsynligt, at sådanne ekstrabidrag vil være til disposition, hvis der opstår problemer. Dette initiativ styrker OSM.

2.3. Artikel 1, stk. 3 – Obligatorisk solvensmargen

OSM beregnes på en anden måde for skadesforsikring end for livsforsikring. Hvor den for livsforsikring tager udgangspunkt i størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnes den inden for skadesforsikring som den højeste af to modeller, hvoraf den ene er baseret på præmier og den anden på skader.

Der indsættes en ny artikel 16a, som beskriver OSM. Nedenfor beskrives de tre forbedringer af OSM-beregningen:

2.3.1. Artikel 16a, stk. 3, første resultat, første afsnit og stk. 4, første afsnit

Her indføres beregning af solvensmargenkravet efter risikokategori, som er et af de vigtigste forslag i direktivudkastet. Beregning af solvensmargenkravet efter risikokategori bevarer enkeltheden i den eksisterende metode, men for visse mere ustabile klasser, opjusteres solvensmargenkravet med en faktor på 50%. Det drejer sig om klasse 11, 12 og 13, hvilket svarer til henholdsvis luftfart, søfart og almindelig ansvarsforsikring. Disse klasser er almindeligt anerkendt som mere ustabile. Forhøjelsen på 50% er baseret på medlemsstaternes analyser og andet teknisk input fra Den Europæiske Forsikringskomité og European Association of Actuaries.

2.3.2. Artikel 16a, stk. 3, femte afsnit og stk. 4, sjette afsnit

Den nuværende model beregnes todelt. På grundlag af præmier er den 18% af de første 10 mio. EUR og 16% derudover; på grundlag af skader er den 26% af de

⁸ Artikel 60, litra g), direktiv 91/674/EØF.

første 7 mio. EUR og 23% derefter. I de ovennævnte afsnit inflationsjusteres tærsklerne til henholdsvis 50 og 35 mio. EUR.

2.3.3. *Artikel 16a, stk. 5*

Hvor den eksisterende OSM har fungeret tilfredsstillende, fordi den er baseret på præmier og skader, har den svaghed, når et forsikringsselskab har en væsentlig nedgang i omsætningen. I den yderste konsekvens, hvor et selskab er under afvikling, og hvor der ikke tegnes nye policer, kan dette give en OSM på nul. Denne mangel bliver rettet ved, at der kræves en minimum OSM baseret på det foregående års OSM med fradrag for den forholdsmæssige nedgang i størrelsen af forsikringsmæssige hensættelser.

Fordelen ved denne metode er, at for selskaber under afvikling, bestemmes basisniveauet for OSM ved den nuværende metode, men efterfølgende holdes OSM på et niveau, der svarer til størrelsen af de resterende forsikringsmæssige hensættelser.

2.4. **Artikel 1, stk. 4 – garantifond og MGF**

Ændringer i artikel 17

Artikel 17, stk. 1: Reglerne om, hvilke poster der kan godkendes til MGF for skadesforsikring, er de samme som for livsforsikring, dvs. at 100% af posterne skal tages fra listen over poster af bedre kvalitet. Men hvis der inden for skadesforsikring skal skabes overensstemmelse mellem opgørelsen af bogført værdi og handelsværdi, kan skjulte reserver på aktivsiden godkendes.

Artikel 17, stk. 2: Den væsentlige forskel på livs- og skadesforsikring er, at der for livsforsikring kun er én MGF, mens tallet i skadesforsikring varierer, efter kategorien af tegnede forsikringer. Tidligere var der 4 forskellige beløb for MGF for skadesforsikring. Dette system er nu blevet forenklet, idet tallet er reduceret til 2.

Den nye MGF for kategori 10 til 15 er 3 mio. EUR. For alle andre kategorier er MGF 2 mio. EUR. Stigningen kan overvejende begrundes med de seneste 25 års stigninger i skadebeløb og administrationsomkostninger. Der er tale om en betydelig stigning, som i realiteten er højere end inflationen. Dette sker for at afspejle den faktiske stigning i risikoniveauet og svarer til forslagene i Müller-rapporten.

For at lette de mindre gensidige forsikringsselskabers kapitalbyrde har man bibeholdt medlemsstaternes mulighed for at reducere MGF for gensidige og forsikrings-selskaber og tontine-selskaber med en fjerdedel.

2.5. **Artikel 1, stk. 5 – Reguleringsprocedure**

Der indsættes en helt ny artikel 17a.

Artikel 17a, stk. 1, fastsætter automatisk regulering af MGF og tærsklerne for procentsatser for solvensmargen, der gælder for præmier og skader i overensstemmelse med forbrugerpristallet inden for EU. Dermed styrkes OSM fremover, idet man fastholder disse beløb i faste priser. Hvis en sådan bestemmelse havde eksisteret tidligere, ville man have undgået den nuværende høje stigning i disse beløb.

For at undgå små, unødvendige justeringer, forekommer der kun indeksregulering, når der er tale om en stigning på mindst 5%.

Artikel 17a, stk. 2: Drejer sig kun om procedure og forpligter Kommissionen til én gang årligt at meddele Europa-Parlamentet og Forsikringskomitéen de justerede beløb.

2.6. Artikel 1, stk. 6 – Mindre, teknisk ændring

Her sker der alene en ændring af OSM af hensyn til den nye artikel 16a.

2.7. Artikel 1, stk. 7 – Adgang til hurtig indgriben for tilsynsmyndigheder

Der indsættes en helt ny artikel 20a.

Denne helt nye artikel bekræfter direkte, at tilsynsmyndighederne har adgang til at gribe aktivt ind på et tidligt tidspunkt. Dette behov blev også anerkendt i Müller-rapporten.

Når et forsikringsselskabs finansielle situation blev forværret hurtigt, stod det før i tiden ikke klart, om tilsynsmyndighederne skulle vente med at gribe ind for at beskytte forsikringstagernes interesser, til FSM lå under OSM. Dette er der nu skabt klarhed om med denne artikel.

Artikel 20a, stk. 1: Her fastsættes de kompetente tilsynsmyndigheders generelle beføjelser til at kræve, at et forsikringsselskab fremlægger en genopretningsplan, hvis forsikringstagernes rettigheder er i fare. Der opstilles elementer, som kan indgå i genopretningsplanen.

Artikel 20a, stk. 2: Dette afsnit bemyndiger de kompetente myndigheder til at kræve en højere OSM i sådanne tilfælde.

Artikel 20a, stk. 3: Markederne bliver mere ustabile, og der kan forekomme væsentlige forandringer i markedsværdien af de aktiver, der danner grundlag for OSM. For at sikre, at OSM konstant overholdes, må tilsynsmyndighederne have kompetence til at nedjustere de elementer, der godkendes til FSM. Dette er afgørende i de tilfælde, hvor et selskab støtter sig til sine aktivers fulde markedsværdi, og hvor der har været et betydeligt fald i værdien siden sidste balancedato. Dette afsnit indeholder en sådan bemyndigelse.

Artikel 20a, stk. 4: I Müller-rapporten blev genforsikring anset for et område, hvor tilsynsmyndighederne bør kunne foretage individuelle indgreb afhængigt af genforsikringsprogrammets kvalitet og natur. Dette gælder især for finansiel genforsikring, hvor overførslen af risiko er begrænset eller ikke-eksisterende. Disse spørgsmål bliver besvaret i dette afsnit, som giver tilsynsmyndighederne mulighed for at nedjustere reduktionen af OSM under sådanne omstændigheder.

2.8. Artikel 2 – Overgangsperiode

Denne artikel giver en lempelig overgangsperiode til de forsikringsselskaber, der skal opfylde den nye OSM. Der tillades indledningsvis en overgangsperiode på 5 år, som kan forlænges med yderligere 2 år. På grund af den tid, som skal bruges til at få dette

direktiv vedtaget, kan selskaberne sammenlagt få 8 til 10 år til at tilpasse sig til de nye krav.

2.9. Artikel 3 – Gennemførelse

Denne artikel fastsætter de sædvanlige gennemførelsesbestemmelser. Specielt skal man lægge mærke til artikel 3, stk. 4, som pålægger Kommissionen efter 3 år at forelægge "Forsikringskomitéen en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det er nødvendigt, om behovet for yderligere harmonisering". Det er hensigten, at denne rapport skal kommentere de fremskridt, som er opnået med Solvens II-projektet.

2.10. Artikel 4 og 5 – Ikrafttræden og adressater

Selvforklarende.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF for så vidt angår
krav til solvensmargenen for skadesforsikringselskaber**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, som blev støttet af stats- og regeringscheferne på Det Europæiske Råd i Köln den 3. og 4. juni 1999 og i Lissabon den 23. og 24. marts 2000, anerkender man betydningen af forsikringselskabernes solvensmargen til beskyttelse af forsikringstagerne i det indre marked ved at sikre, at forsikringselskaberne har tilstrækkelig kapital i forhold til karakteren af deres risici.
- (2) Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring⁴ kræver, at forsikringselskaber skal have en solvensmargen.
- (3) Kravet om, at forsikringselskaber ud over deres forsikringsmæssige hensættelser til at opfylde deres policeforpligtelser etablerer en solvensmargen til at beskytte dem mod negative udsving i deres forretninger, er et vigtigt element i systemet med forsigtighedstilsyn til beskyttelse af forsikrede personer og andre forsikringstagere.
- (4) De eksisterende regler om solvensmargen som fastsat ved direktiv 73/239/EØF har stort set været uændret i den efterfølgende fællesskabslovgivning, og Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring, og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv)⁵ pålagde Kommissionen at aflægge rapport til Forsikringskomitéen, der blev nedsat ved

¹ EFT C

² EFT C

³ EFT C

⁴ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65).

⁵ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1 (artikel 25). Direktivet er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

Rådets direktiv 91/675/EØF⁶, om behovet for en yderligere harmonisering af solvensmargenen.

- (5) Kommissionen har udarbejdet ovennævnte rapport⁷ på grundlag af de henstillinger, der blev fremsat i rapporten om forsikringsselskabers solvens fra konferencen af forsikringstilsynsmyndigheder i Den Europæiske Unions medlemsstater.
- (6) Det nuværende systems enkle og solide struktur har ifølge rapporten fungeret tilfredsstillende og er baseret på fornuftige principper, der drager fordel af en høj grad af gennemsigtighed, men der er i særlige tilfælde konstateret svagheder, især hvad angår følsomme risikoprofiler.
- (7) Der er behov for at forenkle og forhøje de eksisterende minimumsgarantifonde, især som følge af stigningen i skadeserstatninger og driftsomkostninger som følge af inflationen. Tærsklen for, hvornår den laveste procentsats gælder til beregning af solvensmargenen på grundlag af præmier og skader, bør også forhøjes tilsvarende.
- (8) For at undgå større og drastiske stigninger i tærsklerne og i minimumsgarantifondene fremover bør der indføres en mekanisme, hvorefter den justeres efter det europæiske forbrugerprisindeks.
- (9) I særlige tilfælde, hvor forsikringstagernes rettigheder er i fare, er der behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at gribe ind på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt, men i udøvelsen af denne bemyndigelse skal de kompetente myndigheder oplyse forsikringsselskaberne om årsagerne til sådanne tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med principperne om sund offentlig forvaltning og rimelig behandling.
- (10) På baggrund af markedsudviklingen med hensyn til karakteren af genforsikringsdækning, som købes af primære forsikringsgivere, er der et behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at mindske reduktionen af solvensmargenkravet under visse omstændigheder.
- (11) Hvis en forsikringsgiver mærkbart reducerer eller helt ophører med tegningen af nye policer, er der behov for at fastsætte en tilstrækkelig solvensmargen med hensyn til de tilbageværende forpligtelser for bestående policer som afspejlet i niveauet for de forsikringsmæssige hensættelser.
- (12) For særlige klasser af skadesforsikring, som er udsat for en særlig volatil risikoprofil, bør den eksisterende solvensmargen forhøjes væsentligt, således at kravet til solvensmargen bedre afspejler den sande risikoprofil ved policerne.
- (13) For at afspejle konsekvensen af forskellige regnskabs- og aktuar metoder bør der foretages tilsvarende justeringer af metoden til beregning af kravet til solvensmargen, således at dette beregnes ensartet og konsekvent, hvorved forsikringsselskaberne gives lige vilkår.

⁶ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

⁷ KOM(1997) 398 endelig.

(14) Dette direktiv fastsætter minimumsnormer for solvensmargenen, og et hjemland bør være i stand til at foreskrive strengere regler for forsikringsselskaber, der er godkendt af dets egne kompetente myndigheder.

(15) Direktiv 73/239/EØF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 73/239/EØF

I direktiv 73/239/EØF foretages følgende ændringer:

1. Artikel 3, stk. 1, affattes således:

"1. Dette direktiv vedrører ikke de gensidige forsikringsselskaber, der opfylder samtlige følgende betingelser:

- (a) vedtægterne giver mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne
- (b) virksomheden omfatter ikke ansvarsforsikring samt kreditforsikring og kaution, medmindre der er tale om en accessorisk sikring i henhold til punkt C i bilaget
- (c) den årlige præmieindtægt, der opkræves i forbindelse med virksomhed, som omfattes af dette direktiv, overstiger ikke 5 000 000 EUR
- (d) mindst halvdelen af de præmier, der opkræves i forbindelse med virksomhed, som omfattes af dette direktiv, stammer fra fysiske personer, der er deltagere i det gensidige forsikringsselskab.

Efter anmeldelse fra forsikringsselskabet til den kompetente myndighed i hjemstaten og med den kompetente myndigheds samtykke omfattes selskabet af dette direktiv, når det opfylder bestemmelserne i artikel 16, 16a og 17."

2. Artikel 16 affattes således:

"Artikel 16

- 1. Hver medlemsstat pålægger hvert forsikringsselskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende på dens område, til enhver tid at råde over en i forhold til dets samlede virksomhed tilstrækkelig faktisk solvensmargin.
- 2. Den faktiske solvensmargin består af forsikringsselskabets formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier. Denne formue omfatter navnlig:
 - (a) den indbetalte aktiekapital eller, for gensidige forsikringsselskaber, den faktiske grundfond plus eventuelle medlemskonti, forudsat at disse konti opfylder alle følgende kriterier:

- (i) vedtægterne fastsætter, at betalinger fra disse konti til medlemmerne kun kan foretages, hvis den faktiske solvensmargen ikke herved falder under det krævede niveau, eller efter selskabets opløsning, hvis hele selskabets øvrige gæld er afviklet
 - (ii) vedtægterne fastsætter, for så vidt angår de i nr. (i) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør, at de ansvarlige myndigheder underrettes herom mindst én måned i forvejen, og at de inden for denne frist kan forbyde betalingen
 - (iii) de relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne i nr. (i) og (ii)
- (b) lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelserne
 - (c) det finansielle resultat efter fradrag af dividende, der skal betales for det sidste regnskabsår.

Den faktiske solvensmargen reduceres med forsikringsselskabets direkte besiddelse af egne aktier.

For de forsikringsselskaber, der diskonterer eller reducerer deres forsikringsmæssige hensættelser til endnu ikke afviklede skader for at tage hensyn til investeringsafkast som tilladt ved artikel 60, stk. 1, litra g), i direktiv 91/674/EØF, reduceres den faktiske solvensmargen med forskellen mellem de udiskonterede forsikringsmæssige hensættelser eller forsikringsmæssige hensættelser før reduktion som oplyst i noterne til regnskabet og de diskonterede eller forsikringsmæssige hensættelser efter reduktion. Denne tilpasning foretages for alle risici i punkt A i bilaget, bortset fra de risici, der er anført under klasse 1 og 2. For andre klasser end 1 og 2 er der ikke behov for justering for diskontering af annuiteter, der indgår i de forsikringsmæssige hensættelser.

3. Solvensmargenen består af:

- (a) kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50% af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25%, forudsat at der i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

For ansvarlig indskudskapital skal følgende betingelser ligeledes være opfyldt:

- (i) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning
 - (ii) for indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen forelægger forsikringsselskabet med henblik på godkendelse de kompetente myndigheder en plan over, hvorledes den faktiske solvensmargen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af den faktiske solvensmargen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til tilbagebetalingen, hvis forsikringsselskabets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau
 - (iii) for indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som en komponent af den faktiske solvensmargen, eller medmindre de kompetente myndigheders forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde underretter forsikringsselskabet mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling de kompetente myndigheder med angivelse af den faktiske og den obligatoriske solvensmargen før og efter denne tilbagebetaling. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til tilbagebetalinger, hvis forsikringsselskabets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau
 - (iv) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af forsikringsselskabet, skal tilbagebetales inden den aftale forfaldsdato
 - (v) låneaftalen kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvendinger mod ændringen
- (b) værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter – herunder andre kumulative præferenceaktier end de i litra (a) omhandlede – op til 50% af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen for samtlige værdipapirer og al den ansvarlige indskudskapital, der er omhandlet i litra (a), forudsat at de opfylder følgende betingelser:
- (i) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse
 - (ii) aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give forsikringsselskabet mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden
 - (iii) långiverens krav mod forsikringsselskabet skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld

- (iv) de for udstedelsen af værdipapirer gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne medgå til dækning af tabene, samtidig med at forsikringsselskabet skal kunne fortsætte sin virksomhed
 - (v) kun faktisk indbetale beløb tages i betragtning.
4. Efter ansøgning og dokumentation herfor fra selskabet rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indforståelse består solvensmargenen af:
- (a) halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25% af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50% af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen
 - (b) ekstrabidrag, som gensidige og gensidig-lignende forsikringsselskaber med variable bidrag kan kræve af deltagerne i løbet af et regnskabsår, med et beløb på indtil halvdelen af forskellen mellem de maksimale bidrag og de faktisk opkrævede bidrag; disse mulige ekstrabidrag kan dog ikke dække mere end 50% af det mindste af beløbene for enten den faktiske solvensmargen eller den obligatoriske solvensmargen
 - (c) de skjulte reserver, der er opstået som følge af en for lav ansættelse af aktiver, i det omfang sådanne skjulte reserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde.
5. De ændringer af stk. 2, 3 og 4, som foretages for at tage hensyn til en udvikling, der begrundes en teknisk tilpasning af de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, vedtages efter proceduren i artikel 2 i direktiv 91/675/EØF"
3. Som artikel 16a indsættes:

"Artikel 16a

1. Den obligatoriske minimumssolvensmargen bestemmes i forhold til enten det årlige præmie- eller bidragsbeløb eller til gennemsnittet af skader i de tre sidste regnskabsår.

Såfremt forsikringsselskaber hovedsagelig kun dækker en eller flere af følgende risici: kredit-, storm-, hagl- og frostrisici, tages der dog hensyn til de sidste syv regnskabsår som referenceperiode for gennemsnittet af skader.
2. Med forbehold af artikel 17 skal den obligatoriske minimumssolvensmargens størrelse være lig med det højeste af de to resultater, der er anført i stk. 3 og 4.
3. Præmiegrundlaget skal være den største af følgende størrelser: bruttoværdien af de tegnede præmier eller bidrag eller bruttoværdien af de optjente præmier eller bidrag. Præmier eller bidrag for klasserne 11, 12 og 13 i punkt A i bilaget forøges med 50%.

De præmier eller bidrag, inklusive accessoriske tillæg, der indgår i direkte forsikringsforretning i løbet af det sidste regnskabsår, lægges sammen.

Hertil lægges beløbet for de præmier, der er overtaget for al genforsikring i løbet af det sidste regnskabsår.

Herfra fradrages det samlede beløb for de i løbet af det sidste regnskabsår annullerede præmier eller bidrag samt det samlede beløb for skatter og afgifter på de præmier og bidrag, der indgår i den samlede indtægt.

Efter at have delt det således fremkomne beløb i to rater, af hvilke den første går op til 50 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb, beregnes brøkdele på henholdsvis 18% og 16% af disse rater og lægges til.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler virksomheden efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelseernes bruttobeløb; dette forhold kan i intet tilfælde være lavere end 50%.

Med de kompetente myndigheders godkendelse kan der benyttes statistiske metoder til at fordele præmierne eller bidragene med hensyn til klasserne 11, 12 og 13.

4. Skadesgrundlaget beregnes på følgende måde, idet skadeserstatninger, hensættelser og regresbeløb forhøjes med 50% for så vidt angår klasserne 11, 12 og 13 i punkt A i bilaget.

De beløb for skader, der er udbetalt i direkte forsikring (uden fradrag af skader, som påhviler cessionarer og retrocessionarer) i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder, lægges sammen.

Hertil lægges det beløb for skader, der er udbetalt i løbet af de samme perioder for forpligtelser, der er overtaget i genforsikring eller retrocession.

Hertil lægges beløbet for de hensættelser til endnu ikke afviklede skader, der er fastlagt ved slutningen af sidste regnskabsår for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser.

Herfra fradrages de regresbeløb, der er indgået i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder.

Herfra fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede skader, som er fastlagt ved begyndelsen af det andet regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår, for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser. Hvis referenceperioden efter stk. 1 er syv år, fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede skader, som er fastlagt ved begyndelsen af det sjette regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår.

Efter at have delt tredjedelen eller syvendeleden af det således fremkomne beløb, alt efter referenceperioden i overensstemmelse med stk. 1, i to rater, af hvilke den første går op til 35 000 000 EUR, og den anden omfatter det reste-

rende beløb, beregnes brøkdele på henholdsvis 26% og 23% af disse rater og lægges til.

Den således beregnede sum med multipliceres det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelser, der påhviler virksomheden efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelsernes bruttobeløb; dette forhold kan i intet tilfælde være lavere end 50%.

Med de kompetente myndigheders godkendelse kan der benyttes statistiske metoder til at fordele skadeserstatninger, hensættelser og regresbeløb med hensyn til klasserne 11, 12 og 13. For de risici, der er anført under klasse 18 i punkt A i bilaget, er beløbet for udbetalte skader, som anvendes til beregningen af skadesgrundlaget, forsikringsselskabets omkostninger for given bistand. Disse omkostninger beregnes i overensstemmelse med hjemlandets bestemmelser.

5. Hvis den obligatoriske solvensmargen som beregnet i stk. 2, 3 og 4 er lavere end den obligatoriske solvensmargen for det foregående år, er den obligatoriske solvensmargen mindst lig med den obligatoriske solvensmargen for det foregående år multipliceret med forholdet mellem de forsikringsmæssige hensættelser til endnu ikke afviklede skader ved slutningen af det sidste regnskabsår og de forsikringsmæssige hensættelser til endnu ikke afviklede skader ved begyndelsen af det sidste regnskabsår.
6. De brøkdele, der anvendes på de i stk. 3, sjette afsnit og stk. 4, syvende afsnit, nævnte rater, nedsættes til en tredjedel for sygeforsikring, der teknisk fungerer på lignende måde som livsforsikring, såfremt:
 - (a) de opkrævede præmier beregnes på grundlag af sygelighedstavler efter de matematiske metoder, der anvendes i forsikring
 - (b) der oprettes en aldersreserve eller policerne tegnes på gruppebasis
 - (c) der opkræves et præmietillæg, for at skabe en sikkerhedsmargin af en passende størrelse
 - (d) forsikringsselskabet senest kan opsige kontrakten før udløbet af det tredje forsikringsår
 - (e) kontrakten åbner mulighed for at hæve præmierne eller nedsætte ydelserne selv for løbende kontrakter."

4. Artikel 17 affattes således:

"Artikel 17

1. En tredjedel af den obligatoriske minimumssolvensmargen, som fastsat i artikel 16a, udgør garantifonden. Den består af de bestanddele, der er nævnt i artikel 16, stk. 2 og 3 og stk. 4, litra c).

2. Garantifonden skal mindst udgøre 2 000 000 EUR. Hvis alle eller nogle af de risici, der er angivet i en af klasserne 10–15 i punkt A i bilaget, er forsikret, skal den dog være 3 000 000 EUR.

Hver medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at minimumsgarantifonden reduceres med en fjerdedel for gensidige selskaber og selskaber af gensidig-lignende karakter."

5. Som artikel 17a indsættes:

"Artikel 17a

1. De beløb i euro, der er fastsat i artikel 16a, stk. 3 og 4, og i artikel 17, stk. 2, justeres årligt og første gang [atten måneder efter dette direktivs ikrafttræden] for at tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks, der omfatter alle medlemsstater og offentliggøres af Eurostat.

Beløbene tilpasses automatisk ved at forhøje grundbeløbet med den procentændring i nævnte indeks, der er sket i perioden mellem dette direktivs ikrafttræden og undersøgelsestidspunktet, og afrundes opad til et multiplum af 100 000 EUR.

Hvis ændringen siden sidste tilpasning er mindre end 5%, foretages ingen tilpasning.

2. Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og forsikringskomitéen om undersøgelsen og de tilpassede beløb."

6. I artikel 20, stk. 2, ændres "artikel 16, stk. 3" til "artikel 16a".

7. Som artikel 20a indsættes:

"Artikel 20a

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at stille krav om en finansiel genopretningsplan for de forsikringsselskaber, hvor de kompetente myndigheder finder, at forsikringstagernes rettigheder er i fare. Den finansielle genopretningsplan kan for de tre følgende regnskabsår indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende:
 - (a) anslåede administrationsomkostninger, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner
 - (b) en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed og overtagelse af genforsikring såvel som afgivelse i genforsikring
 - (c) en prognosticeret balance
 - (d) skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af forpligtelser og den obligatoriske solvensmargen
 - (e) den generelle genforsikringspolitik.

2. Når forsikringstagernes rettigheder er i fare, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at tvinge et forsikringselskab til at have en højere obligatorisk solvensmargen end fastsat i den nationale lovgivning for at sikre, at selskabet er i stand til at opfylde solvenskravene i den nærmeste fremtid. Niveaue for denne højere obligatoriske solvensmargen baseres på den i stk. 1 omhandlede finansielle genopretningsplan.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at nedjustere alle de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, særligt når der har været en betydelig ændring i disse elementers markedsværdi siden udgangen af det foregående regnskabsår.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at mindske reduktionen af solvensmargenen som bestemt i artikel 16a, når:
 - (a) karakteren eller kvaliteten af et genforsikringsprogram er ændret betydeligt siden det sidste regnskabsår
 - (b) der ikke er nogen risikooverførsel eller kun en ubetydelig risikooverførsel inden for rammerne af genforsikringsprogrammet.

Artikel 2

Overgangsperiode

1. Medlemsstaterne kan indrømme de forsikringselskaber, som ved nærværende direktivs ikrafttræden udøver virksomhed på deres område inden for en eller flere af de klasser, der er nævnt i bilaget til direktiv 73/239/EØF, en frist på fem år fra datoen for nærværende direktivs ikrafttræden til at efterkomme kravene i artikel 1 af nærværende direktiv.
2. Medlemsstaterne kan indrømme de i stk. 1 omhandlede selskaber, som ved udløbet af fristen på fem år endnu ikke har tilvejebragt den obligatoriske solvensmargen fuldt ud, en yderligere frist på højst to år, på betingelse af, at disse selskaber i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 73/239/EØF har forelagt de foranstaltninger, som de har til hensigt at træffe for at nå denne margen, til tilsynsmyndighedernes godkendelse.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager senest [atten måneder efter dette direktivs ikrafttræden] de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne fastsætter, at de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, først anvendes i forbindelse med tilsyn for regnskabsår, der begynder den 1. januar [i året efter datoen i stk. 1] eller i løbet af det kalenderår.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor-
skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
4. Senest [tre år efter datoen i stk. 2] forelægger Kommissionen Forsikringskomitéen en
rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det er nødvendigt, om behovet for
yderligere harmonisering.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fælles-
skabers Tidende.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

- 1–9. ANVENDES IKKE, DA KOMMISSIONEN IKKE YDER FINANSIEL BISTAND**
- 10. ADMINISTRATIVE OMKOSTNINGER (SEKTION III, DEL A I BUDGETTET)**
- 10.1 Antal poster som følge af ændringen**

Ingen yderligere poster er påkrævet. Administrationsomkostninger i forbindelse med dette direktiv kan dækkes af Kommissionens nuværende ressourcer. Det eneste nye behov for ressourcer er de menneskelige ressourcer til årligt at opdatere minimumsgarantifonden samt tærsklerne for skader og præmier efter inflationen, hvor dette er nødvendigt. Dette kan gøres inden for rammerne af de nuværende ressourcer.

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER ISÆR SMÅ OG MELLEMLISTORE VIRKSOMHEDER (SMV)

FORSLAGETS TITEL

Direktiv om ændring af krav til solvensmargener for forsikringsselskaber.

DOKUMENTREFERENCENUMMER

FORSLAGET

1. Hvorfor er der i betragtning af nærhedsprincippet behov for en EF-lovgivning på området, og hvad er hovedformålet?

Et vigtigt element i enhver forsigtighedstilsynsordning til beskyttelse af forsikrede personer og andre forsikringstagere er kravet om, at forsikringsselskaberne opretter en solvensmargin til beskyttelse mod negative udsving i deres forretninger. På et indre forsikringsmarked baseret på et fælles pas med kontrol i hjemlandet og gensidig anerkendelse af national forsigtighedstilsyn er det nødvendigt at fastsætte fælles krav til solvensmarginen. Forslaget kortlægger forbedringer af de eksisterende regler for solvensmarginen for at øge beskyttelsen af forsikringstagerne.

Af hensyn til nærhedsprincippet gælder forslaget ikke for gensidige forsikringsselskaber, hvis præmieindtægt er under 5 mio. EUR.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. Hvem berøres af forslaget?
 - Hvilken erhvervssektor berøres?

Forsikringsselskaber (liv og skade).

- Berøres SMV i højere grad end store virksomheder?

Alle forsikringsaktieselskaber og gensidige forsikringsselskaber, hvis præmieindtægter overstiger 5 mio. EUR. Dette beløb er betydelig højere end det nuværende minimum på 1 mio. EUR. Under alle omstændigheder vil mange af disse mindre, gensidige forsikringsselskaber ikke kunne opfylde de nye og højere krav til minimumsgarantifonde (MGF). De nuværende MGF er stort set uændret siden henholdsvis 1973 og 1979.

I samarbejde med nationale tilsynsmyndigheder har Kommissionen udført dybtgående simuleringer af forskellige forslags konsekvenser, herunder stigningen i MGF. Fordelingen af antallet af forsikringsselskaber og deres præmieindtægter er meget ulige. Dette gælder især for skadesforsikring, hvor der findes et stort antal meget små gensidige selskaber, der udelukkende er aktive på lokalt eller nationalt plan.

Forsikringsselskaber med præmieindtægter på under 2 mio. EUR udgør 27% af det samlede antal selskaber, men de tegner sig kun for 0,15% af den samlede præmiesum for skadesforsikring. Forsikringsselskaber med præmieindtægter på mellem 2 og 20 mio. EUR svarer til yderligere 31% af antal selskaber, men tegner sig kun for 6,4% af den samlede omsætning inden for skadesforsikring.

Kommissionen har undersøgt forslaget virkning på SMV med en præmieindtægt på under 40 mio. EUR. Samlet vil stigningen i obligatorisk solvensmargen beløbe sig til omkring 1,65 mia. EUR nominelt, svarende til en stigning på omkring 50% i forhold til de nuværende krav. 83% af disse virksomheder vil ikke længere opfylde den krævede solvensmargen. Under alle omstændigheder vil mange af disse forsikringsselskaber ikke kunne opfylde det nye minimum for præmieindtægter på 5 mio. EUR. Sådanne selskaber vil ikke længere være berettiget til at anvende det fælles europæiske pas, men kan stadig virke på nationalt plan under nationalt tilsyn.

- Findes disse virksomheder inden for særlige geografiske områder i Fællesskabet?

Små forsikringsselskaber eksisterer over hele Fællesskabet.

3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

Etablere en tilstrækkelig solvensmargen. I praksis er det vigtigste aspekt for SMV kravet om, at de skal etablere en MGF på:

- 3 mio. EUR for klasse 10–15
- 2 mio. EUR for øvrige klasser.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

- For beskæftigelsen: Generelt neutral
- For investeringerne og oprettelsen af nye virksomheder: Generelt neutral

I det omfang, forslaget betyder en stigning i den krævede solvensmargen, vil forsikringsselskaberne behøve større lovpligtig kapital. Den større minimumsgarantifond kan derfor potentielt blive en hindring for oprettelsen af nye selskaber, der ønsker at drage fordel af det fælles pas. I praksis vil MGF næppe fungere som en reel hindring for oprettelsen af forsikringsselskaber, der decideret ønsker at drive virksomhed på tværs af grænserne. Det er specielt vigtigt at understrege, at lokale og regionale SMV med en omsætning på under 5 mio. EUR stadig vil kunne fungere nationalt og udelukkende på grundlag af nationale regler.

- For virksomhedernes konkurrenceevne?

Forslagene kræver højere lovpligtig kapital. Dette betyder ikke yderligere omkostninger forstået som øgede udgifter pr. år. Imidlertid vil forsikringsselskaberne blive forpligtet til at holde den større lovpligtige kapital inden for virksomheden for at beskytte forsikringstagerne og vil få investeringsindtægter fra den større lovpligtige kapital.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Forslagene indeholder en række foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation.

I princippet vil kun gensidige forsikringsselskaber med en præmieindtægt på over 5 mio. EUR nu være dækket af direktiverne. Dog vil et gensidigt selskab med en omsætning på under 5 mio. EUR efter ansøgning, og hvis det opfylder de andre krav til solvensmargen, kunne dækkes automatisk af dette direktiv og derfor benytte sig af det fælles pas.

Det vigtigste aspekt ved forslaget er stigningen i MGF. Som tidligere nævnt vil et stort antal små gensidige skadesforsikringsselskaber blive påvirket.

For det første vil disse selskaber fortsat kunne drive virksomhed på lokalt eller nationalt plan under nationalt tilsyn men uden for direktivets rammer.

For det andet træder de nye regler ikke i kraft med det samme. Forslaget indeholder lempelige overgangsperioder. Der foreslås en overgangsperiode på 5 år fra ikrafttrædelsesdatoen. Desuden kan de kompetente myndigheder tillade en forlængelse af overgangsperioden på 2 år.

For det tredje giver forslaget fortsat medlemsstaterne mulighed for at reducere MGF med en fjerdedel for gensidige og lignende forsikringsselskaber.

Endelig kan små gensidige forsikringsselskaber med de kompetente nationale myndigheders tilladelse godskrive supplerende medlemsbidrag for op til halvdelen af den krævede solvensmargen.

HØRING AF DE BERØRTE KREDSE

6. Liste over organisationer, som er hørt om forslaget, og en kortfattet redegørelse for deres væsentligste synspunkter.

Kommissionen har foretaget grundige høringer af de væsentligste europæiske erhvervsorganisationer under hele revisionsarbejdet. Disse har i almindelighed støttet det generelle mål med forslagene, men de mener, at graden eller karakteren af gennemførelsen bør begrænses i en række tilfælde.

CEA støtter den generelle metode, men mener, at tilsynsmyndighedernes mulighed for tidlig indgriben bør defineres mere snævert, at stigningen i solvensmargenkravet efter kategori kun bør være 25% og ikke de foreslåede 50%, samt at stigningen i MGF og tærsklerne for præmier og skader bør være noget lavere, f.eks. at sidstnævnte bør justeres med faktor 4 i stedet for 5.

Disse synspunkter deles stort set af ACME, som specielt støtter den fortsatte 25% reduktion af MGF for gensidige forsikringsselskaber.

AISAM (en europæisk forening af gensidige forsikringsselskaber med særlig vægt på mindre gensidige selskaber) var oprindeligt stærkt imod de store stigninger i MGF. Den kunne imidlertid godt acceptere en højere MGF "på europæisk plan", såfremt

mindre gensidige forsikringsselskaber fortsat kunne operere med mindre MGF "på nationalt plan".

European Actuaries' "Groupe Consultatif" støtter også forslagene i store træk. Gruppen var med til at kortlægge de mere risikobetonede klasser af skadesforsikring til beregning af solvensmargenkravet efter risikokategori, men mener at det måske er bedre at vente med at hæve den krævede solvensmargen for dette område indtil Solvens II.